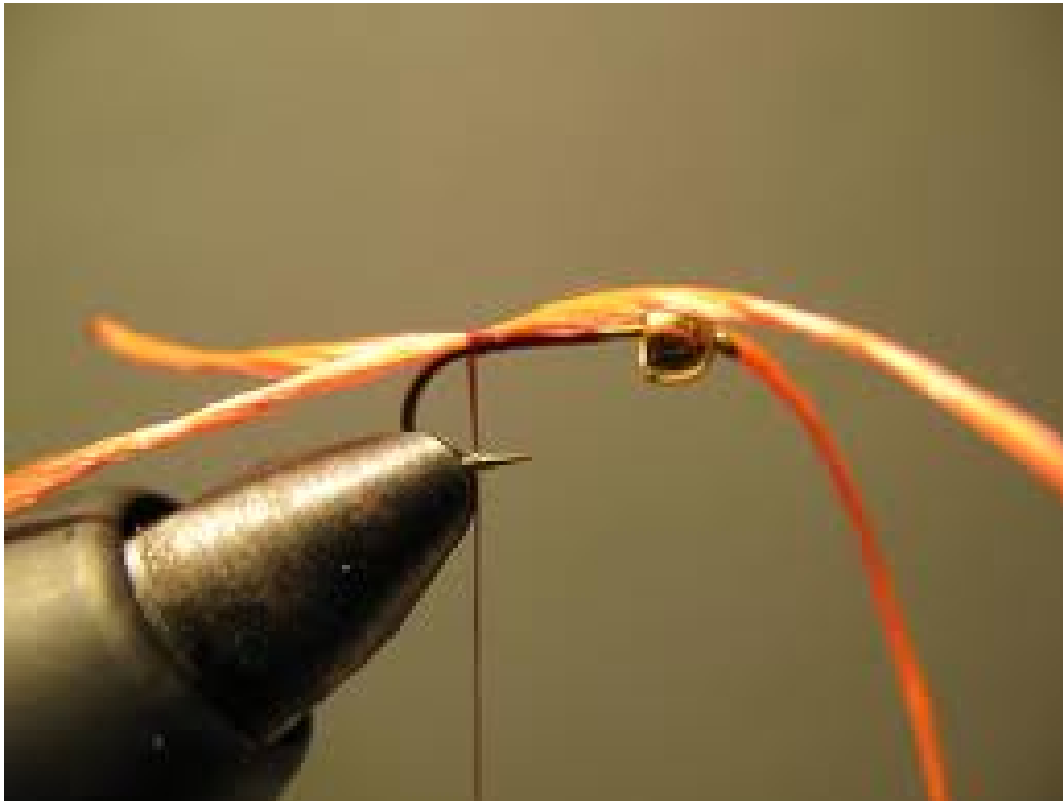

Gaudant žuvis museline meškere, daug dėmesio reikia skirti kabliukų kokybei, nes nuo to priklauso meškeriojimo sėkmė. Reikia žiūrėti, kad kabliukas būtų labai smailus bei aštrus ir labai gerai užgrudintas, nes pasitaiko minkštų kabliukų. Užkibusi ant tokio kabliuko stambesnė žuvis bematant jį ištisia ir pasprunka. Tačiau pasitaiko ir tokių kabliukų, kurie perdaug trapiai užgrūdinti. Tokie kabliukai greit lūžta. Ir vieni, ir kiti yra netinkami. Geri kabliukai yra balto metalo, kurie pasižymi kietumu, aštrumu ir niekad nelūžta. Žvejojant museline, įprasta naudoti kabliukus Nr. 4—5. Išimtiniais atvejais, kai gaudomi šapalai, salačiai ir upėtakiai naudojami kabliukai Nr. 6—7. Kabliukams paaštrinti reikia nešdintis su savimi mažą galąstuvėlį.

Kaip užkabinti masalą ant kabliuko. Masalas ant kabliuko paprastai pradedamas kabinti nuo galvos, prakišant kabliuko smaigalį pro vabzdžio galva ir ištraukiant jį pro vabzdžio pilvelio galą. Toks kabinimo būdas daugelio meškeriojų laikomas geriausiu ir beveik visų praktikuojamas. Tačiau praktika parodė, kad tokiu būdu užkabintą vabzdį (pavyzdžiui, žiogą) žuvis ima ne taip godžiai, negu užkabintą priešingai, t. y. pradedant nuo pilvelio galo ir traukiant kabliuko smaigalį pro galvą. Tai pastebėta ypač gaudant kiršlius.

Patirta, kad žiogas, pradėtas kabinti nuo galvos, vandenyje traukiamas prieš srovę prigludžia sparnelius prie liemens, kitaip tariant, srovė juos priploja, ir jis neturi gyvo vabzdžio judesių — nei sparneliai, nei kojos nevibruoja. Tokio masalo žuvis neskuba imti. Tuo tarpu žiogą, pradėtą kabinti nuo pilvelio galo, žuvis čiumpa daug godžiau. Pasirodo, kad žiogas, pradėtas kabinti nuo pilvelio galo, metamas dar ore išskleidžia sparnelius (nuo oro pasipriešinimo), o patekęs į

vandenį ir srovei priešinantis nepaprastai gražiai vibruoja, primindamas gyvą vabzdį, patekusį į vandenį. Tokį vabzdį žuvis puola žaibo greitumu, kad auka nepaspruktų. Šuolis būna toks staigus ir tikras, kad kiršlys bematant atsiduria ant kabliuko. Belieka tik jį ištraukti į krantą.

Praktika taip pat parodė, kad masalai, smarkiai traukiami prieš srovę, vilioja žuvis daugiau, negu plaukią be jokio judesio. Tai turi gerai įsidėmėti mėškeriotojas, gaudas museline. Būna atsitikimų, kai kiršlys azartiškai ima masalą vytis, šokdamas net iš vandens, ir tol vejasi, kol pačiumpa.

Tą patį reikia daryti ir su dirbtine musele. Kuo greičiau ji bus traukiama vandens paviršiumi, tuo didesnis bus pasisekimas.